

Birmanska pastorala III
BIRMANSKI ANIMATORJI – DRAGOCENA PRILOŽNOST
Vloga birmanskih animatorjev
in pomen vzgojno-pastoralnega modela v pripravi na birmo

Avtorica: dr. Polona Vesel Mušič

Naslov: Birmanski animatorji – dragocena
priložnost; Vloga birmanskih
animatorjev in pomen vzgojno-
pastoralnega modela v pripravi na birmo

Strokovni pregled besedila
in spremna beseda: prof. ddr. Stanko Gerjolj CM

Strokovni pregled besedila
in recenzija knjige: prof. dr. Janez Vodičar SDB

Lektoriranje: Vida Frelih

Prevod povzetka v angleščino: mag. Irena Šubic Jeločnik

Oblikovanje in prelom: Salve d. o. o. Ljubljana (P. Belak)

Risba na naslovnici: Lojze Mušič

Izdaja: dr. Polona Vesel Mušič s pomočjo
donatorjev

Imprimatur: Nadškofija Ljubljana, ordinariat
(generalni vikar prelat Anton Markelj),
štev. 52/15, 12. 1. 2015

Založba: Salve d. o. o. Ljubljana

Naklada: 300 izvodov

Ljubljana 2015, 1. Izdaja, prvi tatis

© 2015, dr. Polona Vesel Mušič, vse pravice pridržane

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

27-558.4(035)

27-472-053.5

VESEL Mušič, Polona

Birmanski animatorji - dragocena priložnost : vloga birman-
skih animatorjev in pomen vzgojno-pastoralnega modela v pripravi
na birmo / Polona Vesel Mušič. - 1. izd., 1. natis. - Ljubljana : Salve,
2015. - (Zbirka Birmanska pastorala ; 3)

ISBN 978-961-211-779-5

277649152

Polona Vesel Mušič

BIRMANSKI ANIMATORJI – DRAGOCENA PRILOŽNOST

**Vloga birmanskih animatorjev
in pomen vzgojno-pastoralnega modela
v pripravi na birmo**

Ljubljana 2015

KAZALO

Kratice	8
Uvodne misli	9
Knjigi na pot	13
Recenzija knjige	15
I. BIRMANSKI ANIMATORJI	19
Vloga in pomen birmanskih animatorjev	21
Lastnosti birmanskih animatorjev	26
<i>Starost birmanskih animatorjev</i>	<i>27</i>
<i>Število birmanskih animatorjev</i>	<i>34</i>
<i>Stopnje animatorstva</i>	<i>37</i>
<i>Ovrednotenje pozitivnih lastnosti</i> <i>birmanskih animatorjev</i>	<i>39</i>
<i>Pomanjkljivosti birmanskih animatorjev</i>	<i>42</i>
Sodelovanje birmanskih animatorjev v župniji	47
<i>Zgled drugih animatorjev</i>	<i>49</i>
<i>Pomen sodelovanja v župniji za animatorstvo ..</i>	<i>51</i>
<i>Rast birmanskih animatorjev v okviru dobre</i> <i>priprave</i>	<i>53</i>
Težave, s katerimi se srečujejo birmanski animatorji	56
<i>Pomanjkanje smernic in podpore s strani</i> <i>vodstva Cerkve</i>	<i>57</i>
<i>Pričakovanja s strani duhovnikov</i>	<i>59</i>
<i>Motivacija, podpora in postopnost</i>	<i>62</i>
<i>Pomanjkljivosti v pripravah na srečanja</i>	<i>65</i>
Usposabljanje birmanskih animatorjev	74
<i>Pomen usposabljanja birmanskih animatorjev ..</i>	<i>74</i>
<i>Nekatere značilne oblike priprave</i> <i>birmanskih animatorjev</i>	<i>78</i>
<i>Različne oblike usposabljanja za animatorje</i> <i>v Cerkvi na Slovenskem</i>	<i>83</i>
Animatorji in birmanske skupine	92

<i>Pomen birmanskih skupin in njihovih animatorjev</i>	92
<i>Birmanska skupina in birmanci</i>	96
<i>Birmanska skupina in animatorji</i>	101
<i>Birmanska skupina in župnija</i>	108
<i>Birmanske skupine po birmi</i>	115
<i>Izzivi glede birmanskih skupin</i>	119
Animatorji in duhovne vaje	127
<i>Vloga duhovnih vaj v pripravi na birmo</i>	127
<i>Kaj duhovne vaje pomenijo birmankam in birmancem</i>	132
<i>Birmanske duhovne vaje – izkušnja za nadaljnje življenje</i>	137
Odnos do birmanskih animatorjev v pripravi na birmo	141

II. VZGOJNO-PASTORALNI MODEL KOT OBLIKA CELOSTNE VZGOJE151

Predstavitev vzgojno-pastoralnega modela	152
<i>Glavni poudarki</i>	152
<i>Temeljne intuicije</i>	155
<i>Praktične izbire</i>	160
<i>Nosilne osi modela: vzgoja, animiranje, skupina in animator</i>	164
Pogled na vzgojno-pastoralni model v slovenskem prostoru	167
<i>Prisotnost vzgojno-pastoralnega modela</i>	168
<i>Vzgoja po poti evangelizacije</i>	170
<i>Vzgojno-pastoralni in zakramentalno-katehetski model</i>	173
Vzgojno-pastoralni model in birmanska pastorala	179
<i>Opis vzgojno-pastoralnega modela znotraj birmanske pastore</i>	179
<i>Primerjava rezultatov anketiranja dveh župnij iz raziskave 2008</i>	186
Vloga duhovnika	200

<i>Lastnosti duhovnika, ki dela po vzgojno-pastoralnem modelu</i>	200
<i>Vloga duhovnika v vzgojno-pastoralnem modelu</i>	207
Sklepne misli	210
Izročitev Materi Mariji	212
Reference	214
Priloge	218
Povzetek	225
Summary	228

UVODNE MISLI

Birmanske animatorke in animatorji oz. animatorke in animatorji birmanskih skupin so kot nosilci »v birmanski pastoriali težko pogrešljivi« (PZ 2002, 93).¹ Tako kot botri tudi birmanski animatorji predstavljajo **lik vzgojitelja zunaj družine**, ki ima v dobi odraščanja za mladostnika velik, morda celo odločilen pomen. Vedno znova aktualen poudarek na poti odraščanja je namreč, da ni »najpomembnejše, kdaj in kam, marveč zlasti **s kom** se podajajo mladi na pot odraščanja in zunajdružinske socializacije« (Gerjolj 2009, 327). Tretja knjiga iz zbirke »*Birmanska pastoriala*« je zato namenjena **birmanskim animatorkam in animatorjem**. Hkrati je namenjena tudi vsem drugim nosilcem/subjektom, ki v pripravi na birmo sodelujejo z animatorji in bi želeli bolje spoznati, v čem birmanski animatorji in preko njih vzgojno-pastoralni model predstavljajo izziv in **dragoceno pastoralno priložnost**.

Povod za knjigo je bila neposredna želja mladih (animatorjev in tudi birmancev), ki so jo izrazili ob različnih priložnostih. Ob dejstvu, da sta v zbirki izšli že knjigi za starše in botre,² so rekli, na primer: »*Ali imate tudi kaj za nas*«? »*Ali boste pripravili tudi kaj za nas*«? »*Ali nam boste posredovali kaj o birmi in animatorstvu*«? ... Te in podobne želje so odraz potrebe, da bi mladi imeli v svojih župnijah **priložnost kakovostne priprave na birmo**, ta pa je mogoča,

-
- 1 Uporabljamo obe besedni zvezi: »animator birmanskih skupin«, »birmanski animator« ali največkrat krajše »animator«, pri čemer mislimo večinoma na animatorje, ki kot nosilci sodelujejo v birmanski pastoriali tako, da vodijo oz. spremljajo birmanske skupine. V besedilu so mišljene tako animatorke kot animatorji (birmanke in birmanci), večinoma pa uporabljamo samo moške oblike samostalnikov, ki naj delujejo kot nevtralne oblike.
 - 2 *Birma – pečat Svetega Duha*; Priročnik za starše birmancev in birmanske botre (Salve 2013) in *Tobija, Sara in angel Rafael – o poročni ljubezni in botrstvu*; Kdo je dober birmanski boter in kako ga izbrati (Salve 2014).

če so del priprave tudi **birmanske skupine** in **duhovne vaje**, kjer lahko sodelujejo **birmanski animatorji**. Želja, ki je izražena in odmeva tudi v raziskavi, je namreč,³ da bi **vsaka župnija**, če je le mogoče, **ustanovila birmanske skupine**, vodili pa naj bi jih mladi, ki so za poslanstvo animatorstva primerno **usposobljeni**. Za svoje veliko, potrebno in pogosto zelo požrtvovalno in zahtevno delo z birmanci pa je primerno, da so tudi spremljani, sprejeti, potrjeni, pohvaljeni ... Besedilo je namenjeno tudi duhovnikom, ki so z animatorji v neposrednem stiku, da bi čedalje bolj prepoznavali razsežnosti in kakovost animatorstva ter potrebnost sodelavcev v času priprave na birmo.

Knjiga ima dva dela. V prvem spoznavamo **izzive, prednosti, vlogo, pomen, lastnosti, usposabljanje in poslanstvo** birmanskih animatorjev za njihovo **osebno celostno rast**, za **birmanske skupine, duhovne vaje** in za Cerkev nasploh, osvetlimo pa tudi nekatere težave, s katerimi se srečujejo animatorji pri svojem poslanstvu. V okviru mladinske pastorale Cerkve na Slovenskem počasi stopa v ospredje zavest, da je za celostno obravnavo mladostnika potreben kakovosten **vzgojno-pastoralni pristop**, ki je prek glavnih poudarkov, temeljnih intuicij, praktičnih izbir ter povezave z birmansko pastoralo predstavljen v drugem delu besedila.

Ob tem, ko razmišljamo o birmanskih animatorjih, se zavedamo dejstva, da je razprava o liku birmanskega animatorja samo majhen del obravnave široke tematike

3 Raziskava je bila narejena leta 2008 za potrebe disertacije (*Birmanska pastorala na prepihu: vzgojno-pastoralni model kot oblika celostne vzgoje v Cerkvi na Slovenskem*, Teološka fakulteta, Ljubljana 2012). Animatorji, birmanci, starši in duhovniki so v raziskavi sodelovali v anketiranju (43 animatorjev iz 5 raziskovanih župnij; 405 birmancev iz 10 raziskovanih župnij, 256 staršev, 73 duhovnikov iz ljubljanske nadškofije), pri intervjujih in hospitacijah na izbranih župnijah. Za podroben prikaz empirične raziskave – glej disertacijo ali prilogo knjige *Utrip birmanske pastorale v Cerkvi na Slovenskem* (Salve 2015).

animatorstva kot vzgojnega poslanstva, ki ima predvsem tam, kjer izhaja iz salezijanske vzgojne izkušnje, bogato tradicijo. Vidiki na področju animatorstva, ki so podani v knjigi, so bolj teoretični kot praktični oz. so bolj za razmislek kot za praktično uporabo, kljub temu pa upamo, da bodo lahko komu v pomoč v pripravi na birmo. Namen knjige o birmanskih animatorjih zato ni natančna predstavitev vseh mogočih vidikov na to temo, ampak gre bolj za *spodbudo in s tem tudi za povabilo* animatorjem, njihovim voditeljem, katehetom, duhovnikom in drugim nosilcem, da bi ob napisanem besedilu tudi sami podali svoje izkušnje, mnenja, predloge ... Besedilo naj bi pomenilo doprinos k obravnavi nosilcev birmanske pastorale v Cerkvi na Slovenskem predvsem v tem, da ne temelji zgolj na literaturi na temo mladinske pastorale in animatorstva, ampak zlasti v prvem delu na pričevanjih intervjuvancev (birmanskih animatorjev in duhovnikov) ter številnih prikazih rezultatov anket, ki nam približajo posamezna vprašanja znotraj obravnavane teme.

Za to, da je pred nami že tretja knjiga iz zbirke, se globoko zahvaljujem najprej dobremu Bogu, ki po ljubezni in darovih Svetega Duha vse daje in omogoča. Iskreno pa se zahvaljujem tudi vsem za pomoč pri pripravi knjige. Profesorjema na Teološki fakulteti ddr. Stanku Gerjolju in dr. Janezu Vodičarju sem hvaležna za strokovni pregled besedila ter spremno besedo oz. recenzijo knjige. Brez številnih sodelujočih, vključenih v raziskavo, ne bi bilo obsežnega raziskovalnega dela, zato se za požrtvovalno sodelovanje pri tem iskreno zahvaljujem vsem (še posebej birmanskim animatorjem), ki so pri raziskavi kakor koli sodelovali.

Posebno zahvalo pa namenjam dolgoletnemu cerkniškemu župniku, duhovniku salezijancu Jožetu Vidicu, saj je prijazno omogočal, da sem v času raziskovanja preko

številnih pogovorov in hospitacij mogla zaslutiti bogastvo animatorskega poklica, birmanskih skupin, duhovnih vaj za mlade in celotnega vzgojno-pastoralnega modela, vključenega v občestvo žive župnijske skupnosti.

Vsem donatorjem sem iskreno hvaležna za veliko-dušno podporo. Lektorici Vidi Frelih se zahvaljujem za jezikovni pregled besedila, mag. Ireni Šubic Jeločnik za prevod povzetka v angleščino, akad. rest. Lojzetu Mušiču za risbe, založbi Salve (še posebej Hermanu Gregoriču in Patriciji Belak) pa za pripravo in tisk. Hvala tudi vsem župnijam, ki so se do sedaj s povabilom in darovi odzvale na program v pripravi na zakrament svete birme. Nenazadnje pa se zahvaljujem tudi svoji družini – možu Lojzetu in najinim sinovom Pavlu (14), Mateju (12), Tomažu (10), Andreju (6) in Petru (4) za vso podporo in potrpežljivost pri delu na področju birmanske pastorale ter vsem drugim, ki me v življenju spremljate in podpirate. Na priprošnjo Marije, Kraljice miru, naj Gospod vsem obilno povrne s svojim varstvom in blagoslovom!

»Božja ljubezen ni nekaj nejasnega, neoprijemljivega. Božja ljubezen ima ime in obraz: Jezus Kristus,« pravi papež Frančišek. Ljubezen pa vedno zmaguje, je rekel don Bosko. In še na drugem mestu: »Hočete narediti kaj dobrega? Vzgajajte mladino! Hočete narediti kaj svetega? Vzgajajte mladino!«

Polona Vesel Mušič

KNJIGI NA POT

Svojo tretjo knjigo iz zbirke Birmanska pastorala avtorica posveti birmanskim animatorjem, ki jih duhovniki, ki smo ne nazadnje najbolj odgovorni za neposredno pastoralno delo, včasih prehitro postavimo na »obrobje« iskanja poti za dobro pripravo na prejem zakramenta svete birme. Poleg tega, da ti mladi ljudje nesebično žrtvujejo svoj čas in življenjske moči, že samo s tem, da prostovoljno in motivirano sodelujejo v birmanski pastoralni, predstavljajo neprecenljivo pričevanje za Gospoda. V plemenitih evalvacijskih refleksijah pa pogosto poudarjajo, da so »več prejeli kot so uspeli dati«. Res da animatorji niso »izurjeni teologi«, znajo pa se birmancem in birmankam približati, saj so od njih ravno toliko starejši, da predstavljajo zdrav stik z odraslostjo.

Spomnim se duhovnih vaj neke velike skupine, ko so bili birmanci in birmanke precej razposajeni in nedisciplinirani. Potrebno ni bilo nič drugega kot izpostaviti, da so animatorji »tu« zastoj in samo zaradi njih. Celo podarjene čokolade so podelili s svojimi skupinami. Birmanci so tisti hip postali »novi ljudje«, sicer še vedno prijetno razigrani, a neverjetno motivirani in ustvarjalni. Eden od birmancev je med duhovnimi vajami sestavil in za »veseli večer« odpel odlično »rap-melodijo« na temo »Jezus na železniški postaji«, eden izmed animatorjev pa se je prav na teh duhovnih vajah »dokončno« odločil za duhovniški poklic.

Avtorica te knjige ni napisala »na pamet«. Knjiga je sad obsežne in poglobljene raziskave, podprte tako z empiričnimi podatki kot s teološko in pastoralno teoretično dimenzijo. Predvsem v drugem delu je razvidno, kako pomemben postaja timski pristop pri pastoralnem delu, še zlasti pri birmanski pastoralni. Tu srečamo dobro pred-

stavljen ter teološko, pedagoško in psihološko relevantno utemeljen vzgojno-pastoralni model, ki zahteva dialoško in spoštljivo komunikacijo, kjer birmanci in birmanke postanejo enakopravni subjekti vzgojnega procesa. Sodobni mladi si namreč ne dovolijo frontalnega posredovanja verskih odrešenjskih sporočil, so pa zanje odprti, če se z njimi skupaj postavimo na pot iskanja in osebnostne rasti. Skorajda diametralno nasprotni odgovori birmancev in birmank v župnijah s pretežno frontalnim poučevanjem ter v župnijah z dinamičnim in s celostnim pedagoškim procesom so navedeni razkorak pokazali več kot očitno.

Čeravno avtorica postavlja v središče birmanske animatorje, je knjiga enako ali še bolj pomembna za duhovnike, ki navadno kreirajo birmansko pastoralo v svojih župnijah. Prav tako je dobrodošla staršem, da se bodo zavedali, kako plemenitim ljudem zaupajo svoje otroke. Poleg tega je za njih spodbuda, da k tej plemenitosti vzgajajo svoje birmance in birmanke.

prof. ddr. Stanko Gerjolj CM

RECENZIJA KNJIGE

Vsaka kultura, ki ima v sebi dovolj življenjske moči in želi preživeti, išče način, kako vključiti mlade v odraslost. Ne gre le za proces vzgoje, gre tudi za prevzemanje odgovornosti. Če pogledamo na področje vere, je to še toliko pomembnejše, saj, vsaj s krščanskega vidika, pri tem ne more iti zgolj za rutino, ki bo iz otroka že kako ustvarila odraslega človeka. Kristusu je treba odgovoriti osebno, vsak je poklican po imenu in edini pravi odgovor vere je iz globoke notranje odločitve. Tega v polni meri ni mogoče storiti zgolj v moči človeške modrosti ali kakšne druge zmožnosti. Potrebna je posebna milost, ki človeka napolni z močmi Svetega Duha, da prevzame odgovornost zase in skupnost v odnosu do Boga. Dr. Polona Vesel Mušič že dalj časa ne samo raziskuje, ampak tudi spodbuja zavest o moči in potrebi zakramenta sv. birme za sodobnega mladega človeka. Iz njenih raziskav je mogoče prebrati potrebo po prenovi birmanske kateheze in pastorele. Gotovo je treba na tem področju še veliko storiti. A precej je tudi že narejenega in je tu predstavljeno, kjer lahko brez posnemanja najdemo navdih za lastno delo z birmanci.

Eden izmed možnih odgovorov na izzive birmanske pastorele so gotovo birmanske skupine in njihovi animatorji. Gre za organsko nadaljevanje ciljev same birme. Mladi naj bi po tem zakramentu dobili moč in tudi obveznost živeti samostojno svojo vero. Pogosto pastoralni in katehetski delavci to poudarjajo, a redko se sprašujemo, kako jih izzvati in jim dati priložnost za tak način življenja iz svoje vere. Birmanski animatorji so eden izmed uspešnih in razširjenih poizkusov odgovoriti na to zahtevo. Dati jim priložnost za odgovorno življenje iz svoje vere, vključiti jih v pastoralno in katehetsko delo, pomagati mlademu človeku k zavesti odgovornosti in še bi lahko naštevali želje, ki jih imajo odgovorni ob pogledu

na birmanske animatorje. Ob tem je treba gledati tudi na pričevanje in moč, ki ga dejavni mladi dajejo svojim mlajšim prijateljem, ki so v pripravi na prejem zakramenta sv. birme. »Te in podobne želje so odraz potrebe, da bi mladi imeli v svojih župnijah priložnost kakovostne priprave na birmo, ta pa je mogoča, če so del priprave tudi birmanske skupine in duhovne vaje, kjer lahko sodelujejo birmanski animatorji. Želja, ki je izražena in odmeva tudi v raziskavi, je namreč, da bi vsaka župnija, če je le mogoče, ustanovila birmanske skupine, vodili pa naj bi jih mladi, ki so za poslanstvo animatorstva primerno usposobljeni,« ugotavlja avtorica in tako že na začetku pove, da želi s svojim delom podpreti in pomagati vsem, ki se trudijo za kvalitetne birmanske skupine in še bolj za odgovorno delo z birmanskimi animatorji in končno tudi zanje.

Knjiga ima dva dela. V prvem strokovno predstavi ozadje in vlogo animatorjev, duhovnih vaj za birmance v birmanski pastoralni. Izhaja iz temeljnega teološkega koncepta prevzemanja odgovornosti za svojo vero in poklicanost za pričevanje pred drugimi za odločitev zanje. Čeprav gre za teoretičen del, predstavi tudi praktične vidike postavljanja birmanskih skupin in vključevanja animatorjev po različnih starostnih skupinah. Duhovnikom bo služil tudi premislek o pravih pričakovanjih, ki jih lahko imamo glede animatorjev in s tem tudi poglobitev zavesti za vse pastoralne delavce, da so tudi animatorji še vedno na poti zorenja v svoji veri.

Drugi del je bolj praktično naravnan. Če so vidiki dela birmanskih animatorjev preiščeni v prvem delu, je drugi del usmerjen v konkretne vzgojno-pastoralne modele in mesto duhovnika pri tem. Gotovo ni vse odvisno od duhovnika, še manj od vzgojno-pastoralnega modela, vendar so rezultati avtoričinega raziskovanja zgovorni sami zase. Težo tej knjigi in vsemu razpravljanju dajejo prav ti

empirični podatki, ki nam, če nam je seveda kaj do dela z birmanci, ne morejo dati miru. Gotovo bo kdo rekel, da pri predstavljenem modelu iz konkretne župnije in konkretnem duhovniku, ne gre jemati vse za sveto. Vendar so metodološki pristop, rezultati raziskave in poštenost interpretacije sami po sebi zgovorni. Tako in tako ne moremo delati v pastoralni in katehezi zgolj na učinkovitosti in še manj so rezultati vidni takoj, je pa odgovorno do birmancev, da jim odpiramo pot v odraslo življenje na tak način, ki jim bo najbolj služil tudi in predvsem na področju vere.

Konkretno knjižno delo je gotovo potrebno za slovenskega pastoralnega in katehetskega delavca. Najprej, da premislimo o svoji zavzetosti in inovativnosti pri delu z birmanci in še bolj, da začnemo kritično in odgovorno delati s tistimi mladimi, ki so svojo birmo vzeli zares in smo jih vključili med animatorje. Naj to ne bo le iskanje nadomestkov za našo nemoč, še manj za našo lenobo, naj bo to izziv za odgovorno iskanje mladinske pastore, ki naj bi podpirala in vzgajala odgovorne laike. Besede avtorice v zaključku nam lahko vlijejo le poguma za nove korake pri delu z birmanci: »Animatorstvo je izziv in priložnost za vse udeležene v tem poslanstvu – za birmance, za katere je družjenje in sodelovanje v skupini ena od osnovnih potreb in nujno potrebna za njihov razvoj; za animatorje, ki v animatorstvu lahko celostno rastejo in tako veliko pridobivajo za delo z birmanci in za svoje življenje, saj več kot dobijo, več lahko dajo tudi svojim varovancem; za občestvo, ki z mladimi animatorji zaživi in hkrati pridobi nove sodelavce in – nenazadnje za duhovnika, ki s timskim pristopom vstopa v nov, bolj kakovosten način sodelovanja na župniji in s tem sledi smernicam sodobne pastore, ki daje laičnim sodelavcem odgovorno mesto znotraj župnijskega občestva.«

prof. dr. Janez Vodičar SDB

VLOGA IN POMEN BIRMANSKIH ANIMATORJEV

Ko govorimo o vlogi in pomenu birmanskih animatorjev, nam je vzor sam Jezus – Učitelj, ki je postal spremljevalec (sopotnik) vsakega človeka in z njim deli njegovo življenjsko bivanje. Na podoben način postanejo *sopotniki mladih* tudi birmanski animatorji. V njihovo vsakdanje življenje se vključijo predvsem s tem, da živijo svojo vero skladno z življenjsko prakso, da so torej tudi *pričevalci* (Sedej 1997, 143). Posebnost animatorja je, da je med mladimi z namenom, da jih spodbuja k povezanosti, da bi rasli skupaj preko *izkustva skupine* (v našem primeru *birmanske skupine*) (Maioli in Vecchi 2000, 42). »Animacija omogoča procese, ki posameznim osebam pomagajo k harmonični rasti v razdrobljenem življenju postmoderne dobe. (...) Če animacijo razumemo kot pristno vzgojno spremljanje, potem vidimo, da je animator dejansko *vzgojitelj* v najglobljem pomenu besede.« (Košnik 2002, 1) Na podlagi etimoloških razlag (izraz »animator« izhaja iz besednih oblik »anima«, »animirati«, »animiranje« etimološka razlaga tega izraza izhaja iz latinskih besed »animator« – oživljalec, »anima« – duša ter glagola »animare« – navdušiti) sklepamo,⁴ da je *animator nekdo, ki navdušuje, spodbuja, poživlja, daje živahnost in razveseljuje*.

4 Verbinčev Slovar tujk razloži samo samostalniško besedo »animacija« (lat. animatio – oživljanje, spodbujanje, navdušenje, živahnost) in glagol »animirati« (lat. animare – navdušiti); »animiran« – navdušen, razvnet za kaj; »animirati« – navdušiti, razvneti, pridobiti za kaj, poživiti, razveseliti. Tako razumevanje je tudi v skladu s Slovenskim pravopisom, ki animatorja označi za tistega, ki spodbuja, njegovo dejavnost pa imenuje animiranje; animirati torej pomeni navduševati, spodbujati in razgibati. Beseda animator se je v slovenskem pastoralnem prostoru začela uveljavljati šele okrog leta 1990, prej je bila sicer poznana, vendar pomensko še preveč nedorečena, da bi jo lahko vključili v slovar pastoralne prakse. Pri pastoralni dejavnosti za mlade na Slovenskem so salezijanci med prvimi poimenovali sodelavca pri različnih programih